ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/1932

z dnia 10 sierpnia 2026 r.

ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do ważenia produktów rybołówstwa, ich kontroli i inspekcji oraz przyjmowania planów kontroli wyrywkowych, planów kontroli i wspólnych programów kontroli

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ([1]), w szczególności jego art. 60 ust. 10, art. 60a ust. 1 lit. a), b), d), f) i g) oraz art. 93a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009 ustanowiono unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb"), w tym przepisów dotyczących ważenia produktów rybołówstwa oraz krajowych programów kontroli w zakresie inspekcji i kontroli przepisów WPRyb, w odniesieniu do których w niniejszym rozporządzeniu przewidziano szczegółowe przepisy wspierające wdrażanie.

(2) W celu zapewnienia spójnego stosowania powyższych szczegółowych przepisów należy ustanowić pewne definicje.

(3) Aby zapewnić spójność i porównywalność informacji, które należy przekazywać w kontekście rejestrów ważenia, konieczne jest ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących przekazywania informacji, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji niektórych statków i operatorów, takich jak statki łowcze nieobjęte jeszcze wymogami dotyczącymi obowiązkowego elektronicznego dziennika połowowego i kapitanowie działający jako upoważnieni operatorzy ważenia, w przypadku których uzasadniony jest uproszczony model rejestrowania.

(4) W art. 60 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zapisano wymóg, aby produkty rybołówstwa ważono przy użyciu systemów ważenia zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich. Należy zatem ustanowić przepisy i minimalne wymogi techniczne dotyczące takich systemów, w tym na wypadek ich awarii technicznej lub niedziałania.

(5) Aby zapewnić skuteczną kontrolę przepisów i wymogów dotyczących rejestrów ważenia i systemów ważenia, zarówno na lądzie, jak i na pokładzie, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące dostępu właściwych organów państw członkowskich do takich rejestrów i systemów.

(6) Aby uwzględnić wpływ odwadniania i odladzania na określanie masy niektórych produktów rybołówstwa, w szczególności w przypadku gdy takie procesy są niezbędne dla uniknięcia zepsucia lub dla konserwacji produktów, oraz bez uszczerbku dla poszczególnych wymogów ustanowionych na podstawie przepisów WPRyb, w tym środków zatwierdzonych przez Unię i inne państwa nadbrzeżne północno-wschodniego Atlantyku, należy wprowadzić szczegółowe przepisy dotyczące odliczania wody i lodu. Przepisy te powinny opierać się na odliczeniu w wysokości 2 % określonym w art. 74 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ([2]), przez ograniczony okres, przy jednoczesnym pozostawieniu państwom członkowskim pewnego stopnia elastyczności, zarówno w trakcie tego okresu, jak i po jego zakończeniu, w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy jest to konieczne, proporcjonalne i właściwe, na przykład w świetle najlepszych dostępnych technologii i praktyk, oraz

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1,ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/404/oj).

zgodne z celami WPRyb, w tym z celem zapewnienia równych warunków działania w Unii. W tym celu Komisja powinna ocenić warunki stosowania wszelkich innych wartości procentowych odliczeń na podstawie odpowiednich informacji przedłożonych przez zainteresowane państwa członkowskie oraz, w razie potrzeby, przy wsparciu technicznym niezależnych ekspertów lub organów naukowych uznanych na poziomie unijnym lub międzynarodowym, w tym Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa. Aby wspierać zharmonizowane stosowanie odliczeń w Unii, Komisja powinna informować państwa członkowskie o wszelkich powiadomieniach dotyczących takich odliczeń oraz, na odpowiedni wniosek, być w stanie koordynować dyskusje techniczne na temat takich propozycji odliczeń, w tym za pośrednictwem specjalnych grup roboczych, a także za pośrednictwem grupy ekspertów do spraw zgodności, o której to grupie mowa w art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ([3]).

(7) Plany kontroli wyrywkowych dotyczące produktów rybołówstwa ważonych na pokładzie, wyładunków posortowanych i nieposortowanych produktów rybołówstwa oraz wyładunków mrożonych produktów rybołówstwa należy przyjąć na podstawie art. 60 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, aby umożliwić państwom członkowskim, w których wyładowuje się produkty rybołówstwa, zezwalanie upoważnionym operatorom ważenia na odstępstwo od ogólnego obowiązku ważenia wszystkich produktów rybołówstwa w podziale na gatunki bezpośrednio po wyładunku, zgodnie z przyjętym planem kontroli wyrywkowych. Obejmuje to minimalne warunki dotyczące procedur i środków mających na celu zapewnienie zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, które państwa członkowskie i operatorzy powinni stosować w celu zapewnienia dokładnego ważenia i raportowania składu połowów.

(8) Ponadto na podstawie art. 60 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 należy przyjąć plany kontroli i wspólne programy kontroli w odniesieniu do produktów rybołówstwa przewożonych przed ważeniem na terytorium państwa członkowskiego wyładunku lub innego państwa członkowskiego, aby umożliwić państwom członkowskim, w których wyładowuje się produkty rybołówstwa, zezwalanie upoważnionym operatorom ważenia na odstępstwo od ogólnego obowiązku ważenia wszystkich produktów rybołówstwa w podziale na gatunki bezpośrednio po wyładunku, zgodnie z przyjętymi planami kontroli lub wspólnymi programami kontroli. Obejmuje to minimalne warunki dotyczące procedur, wag najazdowych i środków mających na celu zapewnienie zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, które państwa członkowskie i operatorzy powinni stosować w celu zagwarantowania dokładnego ważenia i raportowania składu połowów.

(9) Aby zapewnić skuteczne i zharmonizowane stosowanie zasad i warunków określonych w odpowiednich planach kontroli wyrywkowych, planach kontroli i wspólnych programach kontroli przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić szczegółowe procedury przedkładania Komisji wniosków o zatwierdzenie w celu umożliwienia ważenia produktów rybołówstwa przy wyładunku, na pokładzie lub po przewiezieniu zgodnie z takimi planami i programami. Procedury te powinny również umożliwiać państwom członkowskim proponowanie warunków alternatywnych w stosunku do warunków określonych w przyjętych planach i programach, przy czym takie warunki alternatywne powinny ograniczać się do konkretnych elementów, w odniesieniu do których mogłyby być uzasadnione.

(10) Ze względu na ryzyko związane ze stosowaniem odstępstw dotyczących ważenia oraz na wpływ, jaki nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ważenia może mieć na dokładność danych dotyczących połowów, na których to danych opiera się zrównoważony rozwój stad ryb, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowych programów kontroli i wartości odniesienia, zgodnie z art. 93a ust. 2, do celów kontroli i inspekcji przestrzegania przepisów dotyczących ważenia ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 i w niniejszym rozporządzeniu.

(11) Aby zapewnić spójność kontroli wyrywkowych we wszystkich państwach członkowskich, ważne jest ustanowienie schematów do celów ważenia produktów rybołówstwa zarówno na pokładzie, jak i przy wyładunku. Schematy te powinny opierać się, w miarę możliwości, na schematach określonych w badaniu przeprowadzonym przez Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa (EFCA), a także na metodykach opracowanych przez państwa członkowskie, we współpracy z EFCA, na podstawie zweryfikowanych danych i najlepszych dostępnych informacji naukowych.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

(12) Przepisy ustanowione niniejszym rozporządzeniem są ze sobą ściśle powiązane i powinny być stosowane łącznie. Mając na względzie prostotę, a także, aby ułatwić stosowanie przepisów i uniknąć ich powielania, należy je zatem ustanowić w jednym akcie prawnym, a nie w szeregu odrębnych aktów prawnych zawierających liczne odniesienia i niosących ryzyko powielania.

(13) Dane osobowe gromadzone i przetwarzane do celów kontroli na podstawie niniejszego rozporządzenia muszą być zgodne z przepisami o ochronie danych określonymi w art. 112 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

(14) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([4]) skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który opinię wydał w dniu 20 lipca 2026 r.

(15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące ważenia produktów rybołówstwa, w szczególności w odniesieniu do:

a) rejestrów ważenia;

b) systemów ważenia;

c) odliczania lodu i wody;

d) dostępu właściwych organów do rejestrów ważenia i systemów ważenia;

e) krajowych programów kontroli i wartości odniesienia dla kontroli i inspekcji.

2. Ponadto:

a) przyjmuje się w nim plany kontroli wyrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli, o których mowa w art. 60 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; oraz

b) ustanawia się w nim procedurę zatwierdzania przez Komisję, aby umożliwić ważenie przy wyładunku, na pokładzie lub po przewiezieniu, zgodnie z tymi planami i programami, o których mowa w art. 60 ust. 3 lit. a)–d) wspomnianego rozporządzenia.

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

a) „upoważniony operator ważenia" oznacza operatora odpowiedzialnego za ważenie produktów rybołówstwa, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

b) „standardowe skrzynie" oznaczają co najmniej dwa zbiorniki jednolitego typu, pojemności, wielkości oraz, o ile jest używane, w jednolitym opakowaniu, zawierające produkty rybołówstwa jednego gatunku, w tej samej postaci i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego;

c) „standardowe pojemniki" oznaczają co najmniej dwie jednostki jednolitego typu, pojemności i wielkości, zawierające nieposortowane produkty rybołówstwa, w tej samej postaci i pochodzące z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego;

d) „standardowe palety" oznaczają co najmniej dwie palety jednolitego typu i wielkości, na które ładuje się z góry określoną i jednolitą liczbę standardowych skrzyń o identycznym opakowaniu;

e) „opakowanie" oznacza wyrób służący do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczania lub prezentacji standardowych skrzyń, który można przyporządkować do jednego z formatów opakowań, w zależności od jego funkcji, materiału i projektu, i który może składać się z tektury, tworzywa sztucznego i taśm;

f) „jednostka transportowa" oznacza każdy pojazd, który może przewozić zbiorniki, skrzynie lub pojemniki służące do transportu produktów rybołówstwa;

g) „waga najazdowa" oznacza urządzenie wyposażone tak, aby umożliwiało ważenie produktów rybołówstwa, w tym ważenie wyrywkowe;

h) „postać" oznacza formę przetwarzania, jakiemu została poddana ryba na statku rybackim i przed wyładunkiem, zgodnie z opisem zawartym w tabeli 1 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/2196 ([5]);

i) „państwo członkowskie wyładunku" oznacza nadbrzeżne państwo członkowskie, w którym wyładowuje się produkty rybołówstwa, w tym państwo, w którym wyładowuje się je do jednostki transportowej;

j) „państwo członkowskie ważenia" oznacza państwo członkowskie, w którym waży się produkty rybołówstwa.

TYTUŁ II

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE WAŻENIA

ROZDZIAŁ I

Wymogi i środki dotyczące ważenia

Artykuł 3

Rejestry ważenia

1. Rejestry ważenia, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zawierają co najmniej następujące informacje:

a) imię i nazwisko (nazwę) lub numer identyfikacyjny upoważnionego operatora ważenia;

b) system wykorzystywany do ważenia produktów rybołówstwa, w tym model i numer seryjny lub identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny;

c) nazwę statku rybackiego, z którego pochodzi ważona ilość, jeżeli nazwa ta jest dostępna;

([5]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2196 z dnia 17 października 2025 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do dostępu do wód i zasobów, kontroli połowów, nadzoru, inspekcji i egzekwowania, odliczania kwot i nakładu połowowego, danych i informacji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 (Dz.U. L, 2025/2196, 12.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2196/oj).

d) numer w unijnym rejestrze floty rybackiej („numer CFR") lub, jeżeli nie ma zastosowania, numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej („numer IMO") lub inny niepowtarzalny identyfikator statku rybackiego, z którego pochodzi ważona ilość produktów rybołówstwa;

e) niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego statku łowczego, z którego pochodzi ważona ilość produktów rybołówstwa, oraz, w przypadku statków rybackich innych niż statki łowcze, niepowtarzalny numer identyfikacyjny rejsu połowowego związanego z połowami;

f) datę i godzinę zakończenia ważenia lub, w przypadku gdy ważenie trwa dłużej niż 24 godziny, datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia ważenia;

g) miejsce, takie jak port, miejsce wyładunku lub obiekt, w którym waży się produkty rybołówstwa, z zachowaniem najwyższego dostępnego poziomu szczegółowości;

h) kod alfa-3 Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) każdego ważonego gatunku;

i) ilości każdego gatunku wyrażone w kilogramach masy produktu ważonego zgodnie z art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników w podziale na postać produktu i odpowiedni obszar geograficzny, w tym, jako odrębny wpis, ilości poniżej mającego zastosowanie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;

j) ilość odliczonej wody i lodu zgodnie z art. 6, w stosownych przypadkach;

k) tarę każdej skrzyni, pojemnika, palety lub jednostki transportowej wykorzystywanych do ważenia produktów rybołówstwa, stosownie do przypadku.

2. Oprócz minimalnych informacji wymienionych w ust. 1, w przypadku ważenia przeprowadzanego zgodnie z załącznikami II–VI rejestry ważenia, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zawierają również, stosownie do przypadku, następujące informacje:

a) kolejne numery wszystkich ważonych prób oraz przybliżoną godzinę ich pobrania, zgodnie z załącznikiem II część B ppkt (i) i (iii) oraz załącznikiem III część B i C;

b) łączną ilość nieposortowanych produktów rybołówstwa, ważonych zgodnie z załącznikiem II część B ppkt (ii);

c) masę każdej próby zważonej zgodnie z załącznikiem II część B ppkt (i) i (iii) oraz załącznikiem III część B i C, a także, jeżeli są dostępne, ilości każdego gatunku w każdej postaci, w każdej próbie, jak również całkowitą masę netto próby wyrażoną w kilogramach i gramach;

d) średnią masę netto produktu z wszystkich standardowych skrzyń i standardowych palet wykorzystywanych do celów załącznika II, załącznika III i załącznika IV, dla każdego gatunku i postaci;

e) średnią masę netto produktu z wszystkich standardowych pojemników wykorzystywanych do celów załącznika II;

f) całkowitą liczbę wyładowanych skrzyń i pojemników, standardowych lub nie, oraz standardowych palet, dla każdego gatunku, postaci i odpowiedniego obszaru geograficznego, wykorzystywanych do celów załącznika II, załącznika III i załącznika IV;

g) numer rejestracyjny lub inny niepowtarzalny identyfikator zatwierdzonej i zarejestrowanej wagi najazdowej wykorzystywanej do celów załącznika V i załącznika VI;

h) początkowe i końcowe dane liczbowe zarejestrowane przez systemy ważenia z taśmą przenośnikową lub systemy ważenia partii wykorzystywane do celów załącznika V i załącznika VI; oraz

i) wskazanie, że produkty rybołówstwa zważono po przewiezieniu zgodnie z załącznikiem V i załącznikiem VI.

3. Do dnia 10 stycznia 2028 r. ust. 1 lit. e) nie ma zastosowania do statków łowczych, które nie są wyposażone w elektroniczny dziennik połowowy.

4. Upoważnieni operatorzy ważenia do dnia 10 stycznia 2030 r. mają obowiązek zapewnić, aby rejestry ważenia sporządzone do celów załączników II–VI były udostępniane drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego ważenia w określonych odstępach czasu lub na żądanie.

Artykuł 4

Uproszczone rejestry ważenia

Kapitan statku łowczego wyładowującego produkty rybołówstwa, działając w charakterze upoważnionego operatora ważenia, może wypełnić uproszczony rejestr ważenia, w którym informacje wymagane na podstawie art. 3 ust. 1 lit. a), c), d), e) i f) zastępuje się niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym deklaracji wyładunkowej, o którym mowa w załączniku XV pkt 10 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/2196.

Artykuł 5

Systemy ważenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie systemy wykorzystywane do ważenia produktów rybołówstwa podlegały minimalnym wymogom określonym w załączniku I oraz były zatwierdzone, skalibrowane i zaplombowane zgodnie z prawem krajowym.

2. W przypadku gdy produkty rybołówstwa waży się na pokładzie statku łowczego zgodnie z załącznikiem IV, odpowiednie właściwe organy państwa członkowskiego bandery zapewniają, aby te systemy ważenia były zatwierdzone, skalibrowane i zaplombowane zgodnie z ich prawem krajowym.

3. W przypadku awarii technicznej lub niedziałania systemu ważenia, która to sytuacja ma wpływ na dokładność wyników ważenia, upoważnieni operatorzy ważenia:

a) wykorzystują alternatywny zatwierdzony system ważenia lub bezzwłocznie zaprzestają ważenia do czasu usunięcia awarii technicznej lub przywrócenia działania systemu; oraz

b) w przypadku systemów ważenia z taśmą przenośnikową, wag pomostowych lub systemów ważenia partii w ciągu 24 godzin powiadamiają o awarii technicznej lub niedziałaniu systemu właściwe organy państwa członkowskiego ważenia oraz, jeżeli są to inne organy, organy odpowiedzialne za kontrolę rybołówstwa państwa członkowskiego, w którym znajdują się wagi najazdowe.

4. Właściwe organy państwa członkowskiego ważenia mogą określić lokalizację i konfigurację systemów ważenia i urządzeń, w tym systemów i urządzeń wykorzystywanych do kontroli wyrywkowych zgodnie z załącznikami do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Odliczanie lodu i wody

1. Bez uszczerbku dla ustaleń szczegółowych zawartych w przepisach WPRyb i do dnia 10 stycznia 2030 r. upoważnieni operatorzy ważenia mogą stosować odliczenie wody i lodu w wysokości do 2 % całkowitej masy świeżych produktów rybołówstwa pelagicznego, z wyjątkiem wyładunków przeznaczonych do celów przemysłowych.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i z zastrzeżeniem ust. 3–9 Komisja może zezwolić na:

a) stosowanie innej wartości procentowej odliczeń niż przewidziana w ust. 1; lub

b) stosowanie odliczenia wody i lodu w przypadku produktów rybołówstwa innego niż pelagiczne.

3. Każde odstępstwo od zasady odliczenia 2 % ustanowionej zgodnie z ust. 2:

a) musi być jasno określone pod względem zakresu i wartości procentowej;

b) musi wiązać się z ustanowieniem konkretnych procedur odwadniania i odladzania;

c) musi podlegać skutecznym środkom kontroli w celu zapobiegania ryzyku nadużyć;

d) może być stosowane wyłącznie w odniesieniu do produktów rybołówstwa przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi; oraz

e) musi być uzasadnione na podstawie niezależnej i reprezentatywnej analizy statystycznej lub badania, w tym najbardziej aktualnych dostępnych danych z inspekcji, kontroli i badań naukowych, wykazujących konieczność, proporcjonalność i adekwatność takiego odliczenia.

4. Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem dotyczącym odliczenia, o którym mowa w ust. 2. Wnioskowi muszą towarzyszyć wszelkie informacje niezbędne do oceny zgodności z warunkami określonymi w ust. 3.

5. Komisja niezwłocznie informuje wszystkie pozostałe państwa członkowskie o wniosku, o którym mowa w ust. 4. Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji o koordynację dyskusji technicznych na temat takiego wniosku, w tym, w stosownych przypadkach, w grupie ekspertów do spraw zgodności, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

6. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku Komisja podejmuje decyzję, czy warunki określone w ust. 3 zostały spełnione, w tym, w stosownych przypadkach, po konsultacji z niezależnymi organami naukowymi uznanymi na poziomie unijnym lub międzynarodowym.

7. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że warunki określone w ust. 3 zostały spełnione, zezwala na odliczenie i określa zakres jego stosowania, w tym odnośne połowy, stada, gatunki, kategorie produktów i obszary geograficzne.

8. O wszelkich odliczeniach dozwolonych na podstawie ust. 7 Komisja informuje państwa członkowskie na swojej stronie internetowej i może okresowo dokonywać przeglądu konieczności, proporcjonalności i adekwatności takiego odliczenia. Odliczenie nie jest dozwolone, jeżeli którykolwiek z tych warunków nie jest już spełniany.

9. Jeżeli Komisja uzna, że co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 3 nie został spełniony, w tym na podstawie dochodzeń, weryfikacji, inspekcji niezależnych lub audytów przeprowadzonych przez Komisję na podstawie art. 96, 98, 99 i 100 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, lub że informacje przekazane na podstawie ust. 4 są niekompletne, nie zezwala na odliczenie i niezwłocznie informuje o tym dane państwo lub państwa członkowskie.

10. Od dnia 10 stycznia 2030 r. nie stosuje się odliczeń wody i lodu, z wyjątkiem przypadków dozwolonych przez Komisję na podstawie ust. 2–7.

Artykuł 7

Dostęp właściwych organów

1. W przypadku ważenia produktów rybołówstwa przy wyładunku lub po przewiezieniu upoważnieni operatorzy ważenia zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego ważenia pełny dostęp do systemów ważenia i rejestrów ważenia, o których mowa w art. 3, 4 i 5.

2. W przypadku ważenia produktów rybołówstwa na pokładzie zgodnie z załącznikiem IV, upoważnieni operatorzy ważenia zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub właściwym organom państwa członkowskiego wyładunku pełny dostęp do systemów ważenia i rejestrów ważenia, o których mowa w art. 3, 4 i 5.

Artykuł 8

Krajowe programy kontroli i wartości odniesienia dla kontroli i inspekcji ważenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe programy kontroli ustanowione na podstawie art. 93a rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obejmowały specjalne środki w zakresie kontroli i inspekcji przestrzegania przepisów określonych w niniejszym rozdziale oraz w załącznikach I–VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przewidują co najmniej niezapowiedziane inspekcje obejmujące nie mniej niż 5 % wszystkich wyładowanych ilości i 3 % wszystkich wyładunków w państwie członkowskim przeprowadzającym inspekcję w danym roku kalendarzowym, z uwzględnieniem wszelkich środków w zakresie kontroli i inspekcji dotyczących ważenia określonych w indywidualnym programie kontroli i inspekcji przyjętym zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. Cele niezapowiedzianych inspekcji, o których mowa w ust. 2, określa się na podstawie oceny ryzyka, uwzględniając w stosownych przypadkach co najmniej następujące czynniki:

a) dużą liczbę i wielkość wyładunków produktów rybołówstwa, niezależnie od tego, czy są one ważone na pokładzie, przy wyładunku czy po przewiezieniu;

b) liczbę naruszeń popełnionych przez kapitanów, upoważnionych operatorów ważenia i przewoźników;

c) niewielką liczbę i rodzaj kontroli transportu przeprowadzanych w państwach członkowskich wyładunku, tranzytu i przeznaczenia;

d) dostępność kwot dla statków rybackich dokonujących wyładunków w przypadku gdy ważenie odbywa się na pokładzie, przy wyładunku lub po przewiezieniu;

e) niekorzystanie ze standardowych skrzyń lub pojemników przez statki, z których pochodzą produkty rybołówstwa;

f) wahania cen rynkowych dla wyładowanych produktów rybołówstwa;

g) załadunek lub rozładunek w więcej niż jednym miejscu odbioru lub przekazania produktów rybołówstwa ważonych po przewiezieniu zgodnie z art. 60 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

h) niestosowanie plomb lub innych środków zapobiegających ryzyku manipulacji ładunkiem;

i) ryzyko niespełnienia jakichkolwiek warunków stosowania mającego zastosowanie odliczenia wody i lodu;

j) ryzyko niespełnienia warunków stosowania odstępstw zatwierdzonych na mocy art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; oraz

k) nieprzedłożenie deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia i dokumentów przewozowych, przedłożenie ich po terminie lub z błędami.

ROZDZIAŁ II

Przyjęcie planów kontroli wyrywkowych, planu kontroli i wspólnego programu kontroli

Artykuł 9

Przyjęcie planów kontroli wyrywkowych, planu kontroli i wspólnego programu kontroli

1. Zgodnie z art. 60 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja przyjmuje niniejszym następujące plany kontroli wyrywkowych, plan kontroli i wspólny program kontroli:

a) plan kontroli wyrywkowych dotyczący ważenia wyładowanych produktów rybołówstwa, posortowanych lub nieposortowanych, określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

b) plan kontroli wyrywkowych dotyczący ważenia mrożonych produktów rybołówstwa, określony w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

c) plan kontroli wyrywkowych produktów rybołówstwa ważonych na pokładzie, określony w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;

d) plan kontroli ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu na terytorium państwa członkowskiego, w którym miał miejsce wyładunek, określony w załączniku V do niniejszego rozporządzenia; oraz

e) wspólny program kontroli ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu z państwa członkowskiego wyładunku do miejsca docelowego na terytorium innego państwa członkowskiego, określony w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku złożenia wniosku o zatwierdzenie zgodnie z art. 10 państwa członkowskie stosują plany kontroli wyrywkowych, plan kontroli i wspólny program kontroli przyjęte zgodnie z ust. 1. Plany kontroli wyrywkowych, plany kontroli i wspólne programy kontroli przedłożone do zatwierdzenia mogą obejmować środki przejściowe mające zastosowanie do dnia 10 stycznia 2028 r. w celu zapewnienia płynnego przejścia na nowe systemy ważenia.

3. Przyjęte plany kontroli wyrywkowych, plan kontroli i wspólny program kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się zgodnie z art. 3–8.

ROZDZIAŁ III

Zatwierdzenie do celów ważenia przy wyładunku, na pokładzie lub po przewiezieniu zgodnie z planami kontroli wyrywkowych, planami kontroli lub wspólnymi programami kontroli

Artykuł 10

Składanie wniosków przez państwa członkowskie

1. Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba („wnioskujące państwa członkowskie") może przedłożyć Komisji wniosek o zatwierdzenie zezwalające na ważenie produktów rybołówstwa przy wyładunku, na pokładzie lub po przewiezieniu, zgodnie z planem kontroli wyrywkowych, planem kontroli lub wspólnym programem kontroli przyjętymi na podstawie art. 9, z zastrzeżeniem procedur ustanowionych w niniejszym rozdziale.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

a) dane kontaktowe odpowiedzialnego za wniosek właściwego organu każdego państwa członkowskiego;

b) szczególne odstępstwa przewidziane w art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 wraz z odpowiednim planem kontroli wyrywkowych, planem kontroli i wspólnym programem kontroli ustanowionym zgodnie z odpowiednim załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

c) zobowiązanie wnioskujących państw członkowskich do przestrzegania odpowiedniego planu kontroli wyrywkowych, planu kontroli lub wspólnego programu kontroli;

d) szczegółowe informacje na temat wszelkich alternatywnych warunków zaproponowanych w sekcji D załącznika II, sekcji E załącznika III, sekcji D załącznika IV, sekcji F załącznika V i sekcji F załącznika VI;

e) w stosownych przypadkach uzasadnione powody, dla których niezbędne są środki przejściowe, o których mowa w art. 9 ust. 2; oraz

f) wszelkie inne informacje, które wnioskujące państwo członkowskie uznaje za istotne.

Artykuł 11

Ocena dokonywana przez Komisję

1. Komisja ocenia wnioski złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 w celu ustalenia, czy:

a) wszystkie istotne informacje przekazane zgodnie z art. 10 ust. 2 są kompletne i dokładne;

b) spełnione są wszelkie alternatywne warunki zaproponowane w sekcji D załącznika II, sekcji E załącznika III, sekcji D załącznika IV, sekcji F załącznika V i sekcji F załącznika VI.

c) środki przejściowe, o których mowa w art. 9 ust. 2, są uzasadnione.

2. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku Komisja uzna, że informacje, środki i warunki, o których mowa w ust. 1, są niewystarczające lub nie mogą zostać spełnione, zwraca się do wnioskujących państw członkowskich o dokonanie przeglądu wniosku i uzupełnienie go w rozsądnym terminie, a w każdym razie nie później niż sześć miesięcy od daty złożenia wniosku.

Artykuł 12

Wyniki oceny

1. Wnioski złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 są zatwierdzane, jeżeli Komisja uzna, że wymogi przewidziane w art. 11 ust. 1 zostały spełnione. Komisja niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwa członkowskie i zatwierdza wniosek zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a zatwierdzenie pozostaje w mocy przez okres pięciu kolejnych lat.

2. Wnioski złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 odrzuca się po uprzedniej konsultacji z wnioskującymi państwami członkowskimi, jeżeli:

a) nie zostały spełnione wymogi przewidziane w art. 11 ust. 1;

b) wnioskujące państwa członkowskie nie uzupełnią wniosku zgodnie z żądaniem, o którym mowa w art. 10; lub

c) Komisja posiada dowody systematycznego nieprzestrzegania przepisów dotyczących ważenia i rejestracji połowów, w tym uzyskane w drodze dochodzeń, weryfikacji, inspekcji niezależnych lub audytów przeprowadzanych przez Komisję zgodnie z art. 96, 98, 99 i 100 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. W przypadku odrzucenia wniosku można przedłożyć nowy wniosek na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy istnieją dowody systematycznego nieprzestrzegania warunków, o których mowa w art. 11 ust. 1, w tym uzyskane w drodze dochodzeń, weryfikacji, inspekcji niezależnych lub audytów przeprowadzanych przez Komisję zgodnie z art. 96, 98, 99 i 100 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, oraz po konsultacji z wnioskującymi państwami członkowskimi, Komisja może zawiesić lub cofnąć zatwierdzenie.

Artykuł 13

Modyfikacja i przedłużenie ważności zatwierdzonych wniosków

1. Wnioskujące państwa członkowskie mogą zwrócić się o modyfikację zatwierdzonych wniosków, pod warunkiem że modyfikacja ta:

a) jest należycie uzasadniona istotnymi zmianami dotyczącymi co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w art. 11 ust. 1;

b) jest zgodna z wnioskiem dotyczącym warunków alternatywnych na mocy sekcji D załącznika II, sekcji E załącznika III, sekcji D załącznika IV, sekcji F załącznika V i sekcji F załącznika VI; oraz

c) z zastrzeżeniem oceny i zatwierdzenia przez Komisję, określonych w art. 11 i 12.

2. Wnioskujące państwa członkowskie mogą zwrócić się o przedłużenie zatwierdzonego odstępstwa, aby umożliwić ważenie zgodnie z planem kontroli wyrywkowych, planem kontroli lub wspólnym programem kontroli przez dodatkowy okres pięciu kolejnych lat, nie później niż rok przed upływem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 12 ust. 3, i z zastrzeżeniem art. 12 ust. 4, pod warunkiem że dany wniosek nie został zmodyfikowany zgodnie z ust. 1.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Ochrona i przetwarzanie danych osobowych

Państwa członkowskie zapewniają, aby dane osobowe gromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia przetwarzano wyłącznie zgodnie z art. 112 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 15

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 11 stycznia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Minimalne wymogi dotyczące systemów ważenia

A. **Wymogi ogólne**

1. Systemy ważenia muszą być:

   a) odpowiednie do dokładnego ważenia produktów rybołówstwa, w zależności od rodzaju połowów, wyładowanych ilości, postaci oraz tego, czy produkty rybołówstwa waży się na pokładzie;

   b) umieszczone na stabilnej i równej powierzchni, z wyjątkiem wag wiszących służących do ważenia produktów rybołówstwa lub systemów ważenia służących do ważenia na pokładzie zgodnie z załącznikiem IV, pod warunkiem że w momencie ważenia takie wagi i systemy są nieruchome oraz że na dokładność wyników ważenia nie wpływa żadne wychylenie; oraz

   c) wyzerowane dla poszczególnych używanych skrzyń, pojemników i palet lub, jeżeli jest to technicznie możliwe, wstępnie zaprogramowane odpowiednio do tary producenta skrzyni, pojemnika lub palety.

B. **Wymogi szczegółowe**

2. W każdym przypadku gdy wykorzystuje się system ważenia z taśmą przenośnikową:

   a) instaluje się go w sposób zapewniający, aby wszystkie produkty rybołówstwa wprowadzane na wagę najazdową przechodziły przez odpowiedni system ważenia;

   b) od dnia 10 stycznia 2030 r. musi on posiadać funkcjonalność umożliwiającą:

      (i) użytkownikowi – monitorowanie statusu operacyjnego i wykrywanie wszelkich awarii technicznych lub niedziałania systemu, w tym za pomocą powiadomień lub ostrzeżeń o błędach; oraz

      (ii) upoważnionym operatorom ważenia i urzędnikom – wykrywanie wszelkich cyfrowych manipulacji dotyczących wyników ważenia, w tym za pomocą powiadomień lub ostrzeżeń o błędach;

   c) jest wyposażony w:

      (i) system zapewniający rejestrację stanu licznika na początku i na końcu każdego ważenia oraz łączną masę całkowitą, przy czym całkowita liczba znaków musi wynosić co najmniej 8 cyfr;

      (ii) funkcję automatycznego zatrzymania w celu zapewnienia, aby w przypadku awarii technicznej lub niedziałania żadne produkty rybołówstwa nie przechodziły przez system ważenia;

      (iii) funkcję zerowania, którą należy resetować przed ważeniem każdego wyładunku, a następnie z częstotliwością określoną przez właściwe organy państwa członkowskiego ważenia;

   d) licznik musi być umieszczony w miejscu widocznym z urządzenia wagowego;

   e) upoważniony operator ważenia rejestruje wszelkie przypadki korzystania z systemu, w tym takie zdarzenia jak konserwacja, zatwierdzanie, ponowne uruchomienia i mycie; oraz

   f) nie jest możliwe uzyskanie zdalnego dostępu do systemu. Ewentualne połączenie danych, zarówno za pośrednictwem Wi-Fi, jak i Ethernet, jest dozwolone tylko wtedy, gdy można zapewnić, aby dane dotyczące ważenia gromadzone przez system były bezpieczne i chronione przed wszelkim ryzykiem manipulacji.

3. W każdym przypadku gdy wykorzystuje się system ważenia partii:

   a) spełnia on wszystkie wymogi określone w pkt 2 lit. a), b), d), e) i f); oraz

   b) jest wyposażony w:

      (i) widoczny licznik zapewniający rejestrację stanu licznika dla każdego wyładunku od początku do zakończenia każdego ważenia oraz łączną masę całkowitą, przy czym całkowita liczba znaków musi wynosić co najmniej 8 cyfr;

(ii) funkcję automatycznego zatrzymania w celu zapewnienia, aby w przypadku awarii technicznej lub niedziałania żadne produkty rybołówstwa nie przechodziły przez system ważenia;

(iii) funkcję zerowania, którą należy resetować przed ważeniem każdego wyładunku, a następnie z częstotliwością określoną przez właściwe organy państwa członkowskiego ważenia; oraz

(iv) detektor lub czujniki wagowe w luku zapobiegające swobodnemu przedostawaniu się niewykrytego materiału niezważonego w ramach danej partii.

4. Jeżeli wykorzystuje się system ważenia z wagą pomostową i nie jest możliwa rejestracja cyfrowa, system musi być w stanie wydać dowód ważenia wskazujący masę brutto i netto dla każdego ważenia, datę i godzinę ważenia oraz numer identyfikacyjny ważonej jednostki transportowej. Upoważniony operator ważenia przechowuje kopię dowodu ważenia i udostępnia ją na żądanie właściwym organom.

5. W przypadku gdy do ważenia palet wykorzystuje się nieautomatyczne systemy ważenia, w tym wagi, muszą one być wyposażone co najmniej w automatyczny lub półautomatyczny dziennik ważenia palet.

6. W każdym przypadku, gdy do odsączania wody przed ważeniem połowów przeznaczonych do celów przemysłowych wykorzystuje się systemy sit bębnowych, stosuje się następujące wymogi minimalne:

a) podczas wyładunku wyładowane produkty przechodzą przed ważeniem przez tylko jedno sito bębnowe w celu odsączenia wody;

b) otwory filtrujące sita bębnowego nie są większe niż 10 mm; średnica wewnętrzna sita bębnowego nie przekracza 1 700 mm;

c) całkowita długość sit przed ważeniem, z wyłączeniem taśm przenośnikowych, nie przekracza 11 metrów;

d) prędkość obrotowa sita bębnowego nie przekracza 28 obrotów na minutę;

e) powierzchnia prześwitu w sekcji filtrującej nie przekracza 45 %.

7. W każdym przypadku, gdy do odsączania wody przed ważeniem połowów przeznaczonych do celów przemysłowych wykorzystuje się taśmowe systemy odwadniania, stosuje się następujące wymogi minimalne:

a) na sicie przednim rozstaw prętów lub wielkość otworów filtrujących nie przekracza 10 mm;

b) szerokość stalowej taśmy przekaźnikowej wynosi od 1,8 do 2,5 m;

c) długość stalowej taśmy przekaźnikowej jest nie mniejsza niż 2,6 m i nie większa niż 10 m.

8. Od dnia 10 stycznia 2030 r. następujące systemy ważenia muszą być wyposażone w funkcję drukowania do celów generowania oznakowań lub dowodów ważenia, chyba że możliwa jest rejestracja cyfrowa:

a) systemy ważenia, o których mowa w pkt 2 i 3, w przypadku gdy oznakowania są wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz

b) systemy ważenia z wagą pomostową, o których mowa w pkt 4.

ZAŁĄCZNIK II

Plan kontroli wyrywkowych dotyczący ważenia wyładowanych produktów rybołówstwa posortowanych lub nieposortowanych

Ten plan kontroli wyrywkowych określa minimalne warunki ważenia produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, niezależnie od tego, czy produkty te wyładowuje się posortowane czy nieposortowane, produktów rybołówstwa przeznaczonych do celów przemysłowych oraz produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dennych, które to produkty wyładowuje się w standardowych skrzyniach, zgodnie z odstępstwem zatwierdzonym na mocy art. 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

A. **Przepisy ogólne**

1. Odstępstwo dotyczące ważenia na podstawie art. 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podlega warunkom określonym w niniejszym załączniku oraz przepisom określonym w art. 3–8 niniejszego rozporządzenia.

2. Produkty rybołówstwa objęte niniejszym załącznikiem wyładowuje się w stanie umożliwiającym identyfikację gatunków. Bez uszczerbku dla art. 90 ust. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w przypadku gdy produkty rybołówstwa wyładowuje się w stanie uniemożliwiającym identyfikację gatunków ze względu na szczególne okoliczności, takie jak nieprawidłowe działanie pokładowych systemów chłodniczych, do celów niniejszego załącznika ilości produktów rybołówstwa, które znajdują się w takim stanie, przypisuje się do odsetka każdego gatunku określonego na podstawie kontroli wyrywkowej przeprowadzonej zgodnie z sekcją B lub za pomocą technologii zapewniających osiągnięcie lepszych lub równoważnych wyników.

B. **Procedury**

3. W odniesieniu do produktów rybołówstwa, które wyładowuje się bez sortowania, stosuje się procedury kontroli wyrywkowej określone w ppkt (i) i (ii) lub (iii).

4. W odniesieniu do produktów rybołówstwa, które wyładowuje się posortowane, stosuje się procedury kontroli wyrywkowej określone w ppkt (iii).

5. Państwa członkowskie wprowadzają i wdrażają środki zapewniające prawidłowe ważenie i rejestrację prób przez upoważnionych operatorów ważenia. W ramach takich środków wymaga się co najmniej, aby każda próba była możliwa do zidentyfikowania, oznakowana i przechowywana oddzielnie od reszty produktów rybołówstwa przez co najmniej dwie godziny po pobraniu lub do końca ważenia. Oznakowanie wskazuje masę netto każdej ilości każdego gatunku dla każdej próby.

(i) ***Zasady określania składu połowu dla nieposortowanych produktów rybołówstwa***

6. Próby pobierane są indywidualnie i w regularnych odstępach czasowych przez cały czas wyładunku, od rozpoczęcia do zakończenia i przed sortowaniem, przez upoważnionych operatorów ważenia, przy użyciu schematów wielkości próby, o których mowa w pkt 8. Każda kontrola wyrywkowa obejmuje co najmniej następujące etapy:

a) sortowanie wszystkich produktów rybołówstwa w próbie według gatunków wchodzących w jej skład;

b) ważenie indywidualnie ilości każdego gatunku w każdej próbie, w tym przyłowu i gatunków innych niż pelagiczne; oraz

c) rejestrowanie masy każdego gatunku w każdej próbie.

7. O ile produktów rybołówstwa nie wyładowuje się w skrzyniach lub pojemnikach, próby pobiera się za pomocą automatycznych lub półautomatycznych systemów pobierania prób umieszczonych na używanym separatorze wody lub w innych miejscach określonych przez właściwe organy.

8. Odpowiednią liczbę prób ustala się, odpowiednio do wyładowanych ilości, na podstawie schematu wielkości reprezentatywnych prób. Schemat ten musi być zgodny co najmniej z następującą metodyką:

SCHEMATY POBIERANIA PRÓB NIEPOSORTOWANYCH PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA POCHODZĄCYCH Z POŁOWÓW MAŁYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH

Łowisko	Obszar	Liczba prób		Wielkość indywidualnej próby
Morze Bałtyckie HER/SPR	Podrejony 22–29 i 32 z wyjątkiem Zatoki Ryskiej (28.1)	5 prób na 0 – <10 t 7 prób na ≥10 – <20 t 9 prób na ≥20 – <30 t 12 prób na ≥ 30 – <40 t 15 prób na ≥40 – <50 t 18 prób na ≥50 – <100 t 21 prób na ≥100 – <300 t	+1 próba na każde dodatkowe 25 t	min. 2,5 kg
Zatoka Botnicka HER	Podrejon 30,31	6 prób na 0 – <60 t	+1 próba na każde dodatkowe 25 t	min. 5 kg
Zatoka Ryska HER	Podrejon 28,1	5 prób na 0 – <15 t	+1 próba na każde dodatkowe 5 t	min. 2,5 kg
Morze Północne HER	Podrejony 4a–c i 2a, 3a	5 prób na 0 – <500 t	+1 próba na każde dodatkowe 100 t	min. 10 kg
Morze Północne SPR	Podrejony 4a–c i 3a	5 prób na 0 – <50 t 8 prób na ≥ 50 – <100 t	+1 próba na każde dodatkowe 25 t	min. 10 kg
SAN	Cały obszar	5 prób na 0 – <200 t	+1 próba na każde dodatkowe 100 t	min. 10 kg
Morze Śródziemne PIL/ANE	Całe Morze Śródziemne	5 prób na 0 – <1 t 6 prób na ≥ 1 – <2 t 7 prób na ≥ 2 – <3 t 8 prób na ≥ 3 – <4 t 9 prób na ≥ 4 – <5 t	+1 próba na każde dodatkowe 2 t	min. 5 kg
NOP/BOC	Wszystkie obszary	10 prób na 0 – <100 t 15 prób na ≥ 100 – <200 t 20 prób na ≥ 200 – <300 t	+1 próba na każde dodatkowe 50 t	min. 10 kg
WHB	Wszystkie obszary	5 prób na 0 – <800 t	+1 próba na każde dodatkowe 100 t	min. 10 kg

MAC	Wszystkie obszary	12 prób na 0 – <300 t	+1 próba na każde dodatkowe 25 t	min. 20 kg
HOM	Wszystkie obszary	8 prób na 0 – <50 t	+1 próba na każde dodatkowe 15 t	min. 15 kg
Ocean Atlantycki HER	Wszystkie obszary z wyjątkiem Morza Północnego i Morza Bałtyckiego	5 prób na 0 – <50 t	+1 próba na każde dodatkowe 20 t	min. 20 kg
Ogólnie dla łowisk nieuwzględnionych powyżej	Wszystkie obszary	5 prób na 0 – <10 t		min. 10 kg
		≥ 10 – <250 t	+1 próba na każde dodatkowe 10 t	
		≥ 250 – <500 t	+1 próba na każde dodatkowe 50 t	
		≥ 500 t	+1 próba na każde dodatkowe 100 t	

9. Jeżeli ilości pobrane do kontroli wyrywkowej przekraczają minimalną objętość indywidualnej próby wskazaną w schemacie pobierania prób, o którym mowa w pkt 8, wykorzystuje się je w całości i nie podlegają one zmniejszeniu.

10. W celu określenia składu połowów dla wszystkich wyładowanych produktów rybołówstwa stosuje się następującą procedurę:

    a) rejestruje się całkowitą liczbę prób pobranych zgodnie z pkt 8 wraz z kolejnymi numerami i czasem pobrania prób;

    b) oblicza się i rejestruje masę (w kg) każdej ilości każdego gatunku na próbę i całkowitą masę próby; oraz

    c) oblicza się i rejestruje zagregowaną masę (w kg) i odsetek każdej ilości każdego gatunku w odniesieniu do połączonych wyników dla prób, z uwzględnieniem przyłowu i gatunków innych niż pelagiczne.

11. Masę wszystkich prób włącza się do całkowitej masy wyładowanych produktów rybołówstwa.

(ii) ***Zasady określania całkowitej masy produktów rybołówstwa, które wyładowuje się nieposortowane, bez ważenia wyrywkowego***

12. Całkowitą masę wszystkich ilości, które wyładowuje się nieposortowane, można określić bez ważenia wyrywkowego w następujący sposób:

    a) w przypadku gdy produkty rybołówstwa wyładowuje się w pojemnikach, masę całkowitą określa się przez zważenie wszystkich pojemników i odliczenie odpowiedniej tary. Dopuszczalną tarę stanowi tara podana przez producenta;

    b) w przypadku gdy produkty rybołówstwa waży się za pomocą systemów ważenia z taśmą przenośnikową lub systemów ważenia partii:

        (i) zarejestrowana wartość początkowa to wyświetlona na początku łączna wartość całkowita;

        (ii) zarejestrowana wartość końcowa to łączna wartość całkowita wyświetlana po ważeniu; oraz

        (iii) różnica między wartościami liczbowymi podanymi w ppkt (i) i (ii) jest równa masie ryb;

c) w przypadku gdy produkty rybołówstwa waży się za pomocą wagi pomostowej, rejestrowana masa to różnica między masą jednostki transportowej bez ryb a masą jednostki transportowej załadowanej rybami.

13. Całkowita masa wyświetlana przez systemy ważenia, wraz z masą wszelkich prób pobranych zgodnie z pkt 8 powyżej, stanowi całkowitą zagregowaną masę wszystkich wyładowanych produktów rybołówstwa. Całkowitą masę wszystkich wyładowanych produktów rybołówstwa w podziale na gatunki uzyskuje się przez ekstrapolację odsetka każdego gatunku, który to odsetek określono zgodnie z pkt 8, na całkowitą masę wszystkich wyładowanych ilości nieposortowanych określoną zgodnie z pkt 12.

(iii) ***Zasady określania całkowitej masy posortowanych i nieposortowanych produktów rybołówstwa przez ważenie wyrywkowe standardowych skrzyń i standardowych pojemników***

14. Standardowe skrzynie lub standardowe pojemniki do kontroli wyrywkowej pobierane są indywidualnie i w regularnych odstępach czasowych przez cały czas wyładunku, od rozpoczęcia do zakończenia, przez upoważnionych operatorów ważenia, przy użyciu schematu wielkości próby, o którym mowa w pkt 17 i 19. Każda kontrola wyrywkowa obejmuje co najmniej następujące etapy:

a) ważenie każdej standardowej skrzyni lub standardowego pojemnika, które pobrano do kontroli wyrywkowej przy wyładunku;

b) obliczenie średniej masy wyładowanych standardowych skrzyń lub standardowych pojemników w drodze podzielenia łącznej masy wszystkich skrzyń lub pojemników pobranych do kontroli wyrywkowej przez liczbę standardowych skrzyń lub standardowych pojemników pobranych do kontroli wyrywkowej;

c) obliczenie maksymalnego odchylenia od średniej masy w ramach próby, określonego jako najwyższy bezwzględny odsetek otrzymany w wyniku podzielenia różnicy między masą dowolnej pojedynczej standardowej skrzyni lub dowolnego standardowego pojemnika pobranych do kontroli wyrywkowej przy wyładunku a średnią masą obliczoną zgodnie z lit. b) przez tę średnią masę i pomnożenie wyniku przez 100;

d) obliczenie całkowitej masy brutto standardowych skrzyń lub standardowych pojemników w drodze pomnożenia średniej masy określonej zgodnie z lit. b) przez całkowitą liczbę wyładowanych standardowych skrzyń lub standardowych pojemników; oraz

e) w przypadku nieposortowanych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych wyładowanych w standardowych pojemnikach całkowite ilości każdego wyładowanego gatunku uzyskuje się przez ekstrapolację odsetka gatunków obecnych w produktach rybołówstwa określonego w drodze kontroli wyrywkowej w celu ustalenia składu połowu zgodnie z ppkt (i) na całkowitą masę wszystkich wyładowanych produktów rybołówstwa, określoną za pomocą procedur kontroli wyrywkowej z wykorzystaniem schematu liczebności próby, o którym mowa w pkt 17.

15. Odpowiednią liczebność próby ustala się, w zależności od wyładowanych ilości, na podstawie schematu liczebności reprezentatywnej próby zgodnie z pkt 17 i 19.

16. W przypadku nieposortowanych lub posortowanych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych wyładowywanych w standardowych skrzyniach lub standardowych pojemnikach można zastosować dwuetapową metodykę kontroli wyrywkowej:

a) pierwszą próbę waży się z wykorzystaniem schematu pobierania prób dla próby I, o którym to schemacie mowa w pkt 17;

b) w przypadku gdy średnia masa standardowych skrzyń lub standardowych pojemników zawierających nieposortowane lub posortowane produkty rybołówstwa pochodzące z połowów małych gatunków pelagicznych, określona zgodnie z próbą I, odbiega o więcej niż 5 % od masy którejkolwiek z indywidualnych skrzyń lub pojemników pobranych do kontroli wyrywkowej, należy zważyć dodatkowe standardowe skrzynie lub standardowe pojemniki zgodnie ze schematem pobierania prób dla próby II, o którym to schemacie mowa w pkt 17;

c) próba II składa się ze skrzyń lub pojemników z próby I uzupełnionych o liczbę skrzyń lub pojemników niezbędną do uzyskania liczebności próby określonej zgodnie ze schematem dla próby II;

d) w przypadku gdy średnia masa standardowych skrzyń lub standardowych pojemników zawierających nieposortowane lub posortowane produkty rybołówstwa pochodzące z połowów małych gatunków pelagicznych, określona zgodnie z próbą I i próbą II, odbiega o więcej niż 7,5 % od masy którejkolwiek z indywidualnych skrzyń lub pojemników pobranych do kontroli wyrywkowej, przy wyładunku należy w pełni zważyć wszystkie standardowe skrzynie lub standardowe pojemniki zawierające produkty rybołówstwa.

17. Z zastrzeżeniem pkt 16 w przypadku nieposortowanych lub posortowanych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, które to produkty wyładowuje się w standardowych skrzyniach lub standardowych pojemnikach, dwuetapowa metodyka kontroli wyrywkowej opiera się co najmniej na następującym schemacie w celu określenia całkowitych wyładowanych ilości:

NIEPOSORTOWANE LUB POSORTOWANE PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA POCHODZĄCE Z POŁOWÓW MAŁYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH

Całkowita liczba wyładowanych standardowych skrzyń lub standardowych pojemników	Liczebność próby I (liczba standardowych skrzyń lub standardowych pojemników)	Liczebność próby II (liczba standardowych skrzyń lub standardowych pojemników)
10 lub mniej	4	6
11–20	5	8
21–30	5	10
31–40	5	10
41–50	5	11
51–60	6	11
61–70	6	11
71–80	6	11
81–90	6	12
91–100	6	12
Każde dodatkowe 100 skrzyń lub pojemników	+1	+1

18. W przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dennych, które to produkty wyładowuje się w standardowych skrzyniach, można zastosować dwuetapową metodykę kontroli wyrywkowej:

a) pierwszą próbę waży się z wykorzystaniem schematu pobierania prób dla próby I, o którym to schemacie mowa w pkt 19;

b) w przypadku gdy średnia masa standardowych skrzyń zawierających produkty rybołówstwa pochodzące z połowów dennych w próbie I odbiega o więcej niż 5 % od masy indywidualnej z indywidualnych skrzyń pobranych do kontroli wyrywkowej, należy zważyć dodatkowe standardowe skrzynie zgodnie ze schematem pobierania prób dla próby II, o którym to schemacie mowa w pkt 19;

c) próba II składa się ze skrzyń z próby I uzupełnionych o liczbę skrzyń niezbędną do uzyskania liczebności próby określonej zgodnie ze schematem dla próby II;

d) w przypadku gdy średnia masa standardowych skrzyń zawierających produkty rybołówstwa pochodzące z połowów dennych, które to skrzynie włączono do próby I i próby II, odbiega o więcej niż 10 % od masy którejkolwiek z indywidualnych skrzyń pobranych do kontroli wyrywkowej, przy wyładunku należy w pełni zważyć wszystkie standardowe skrzynie zawierające produkty rybołówstwa.

19. Z zastrzeżeniem pkt 18 w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dennych, które to produkty wyładowuje się w standardowych skrzyniach, dwuetapowa metodyka kontroli wyrywkowej opiera się co najmniej na następującym schemacie w celu określenia całkowitych wyładowanych ilości:

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA POCHODZĄCE Z POŁOWÓW DENNYCH		
Całkowita liczba wyładowanych standardowych skrzyń	Liczebność próby I (liczba standardowych skrzyń)	Liczebność próby II (liczba standardowych skrzyń)
5 lub mniej	Wszystkie	Wszystkie
5–10	5	Wszystkie
11–20	5	11
21–30	5	14
31–40	5	15
41–50	5	16
51–60	6	17
61–70	6	18
71–80	6	19
81–90	6	19
91–100	6	20
101–150	Nie dotyczy	21
Każde dodatkowe 100 standardowych skrzyń	+1	+2

C. **Środki zapewniające zgodność z przepisami**

20. Państwa członkowskie skutecznie monitorują zgodność z warunkami określonymi w niniejszym załączniku na wszystkich etapach procesu kontroli wyrywkowej i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszeń tych przepisów, oraz osoby prawne, które ponoszą odpowiedzialność za te naruszenia, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom oraz innym środkom egzekwowania prawa, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

21. Procedury, o których mowa w sekcji B, przeprowadza się pod warunkiem spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

a) obecni są urzędnicy;

b) wykorzystuje się wagi najazdowe, które w całości lub częściowo są własnością publiczną lub są eksploatowane przez podmioty publiczne oraz podlegają specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości, aby wykluczyć wszelkie bezpośrednie lub pośrednie konflikty interesów, które mogą mieć wpływ na bezstronne wykonywanie zadań;

c) przeprowadzają je niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia spełniające minimalne warunki określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1474 ([1]), podlegające specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości;

d) z zastrzeżeniem alternatywnych środków kontroli wnioskowanych na podstawie pkt 23, opartych na zarządzaniu ryzykiem i zapewniających zgodność z sekcją B, takich jak użycie systemu zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej (CCTV) lub wykorzystującego równoważną technologię. Środki te zgłasza się Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d).

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1474 z dnia 24 maja 2024 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania art. 14 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 w związku z odstępstwem od marginesu tolerancji przy szacowaniu połowów w odniesieniu do niesortowanych wyładunków i przeładunków pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych, połowów przemysłowych i połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą (Dz.U. L, 2024/1474, 27.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1474/oj).

22. W przypadku użycia systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej, zgodnie z pkt 21 lit. d), właściwe organy państwa członkowskiego ważenia:

    a) dokonują przeglądu swoich instalacji w celu zapewnienia skuteczności takich systemów pod względem monitorowania działań związanych z ważeniem, kontrolą wyrywkową i rejestracją połowów;

    b) na żądanie uzyskują dostęp do systemów i nagrań; oraz

    c) dokonują przeglądu minimalnej liczby nagrań z telewizji przemysłowej w ramach środków w zakresie kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 8.

D. **Warunki alternatywne**

23. Państwa członkowskie mogą wnioskować o warunki alternatywne w stosunku do warunków określonych w pkt 6, 7, 8, 10, 16–19 i 21 niniejszego załącznika, pod warunkiem że takie warunki alternatywne:

    a) dotyczą szczególnych sytuacji związanych:

        (i) ze statkami łowczymi o długości całkowitej poniżej 12 metrów;

        (ii) z małymi ilościami wyładowanymi, ważonymi lub przewożonymi;

        (iii) z wynikami niezależnych badań naukowych lub ustaleniami organów uznanych na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym;

        (iv) z uśrednioną między skrzyniami masą produktów rybołówstwa wyładowanych w standardowych skrzyniach;

        (v) ze stanem przetworzenia produktów rybołówstwa;

        (vi) z produktami rybołówstwa nieobjętymi kwotami lub rodzajami rybołówstwa specyficznymi dla państw członkowskich;

        (vii) z upoważnionymi operatorami ważenia; lub

        (viii) z wykorzystaniem nowych technologii; oraz

    b) zapewniają taki sam lub wyższy poziom dokładności wyników ważenia i rejestracji połowów.

24. Państwa członkowskie mogą zezwolić na kontrolę wyrywkową połowów małych gatunków pelagicznych i gatunków dennych nieobjętych unijnymi środkami ochrony, uwzględnionych w niniejszym załączniku, wyładowanych bez sortowania i o masie całkowitej nieprzekraczającej 100 kg, z zastosowaniem metodyki alternatywnej w stosunku do tej, o której mowa w pkt 8, 17 i 19, w zakresie wielkości/liczebności próby i powiązanych procedur. Taką metodykę i procedury przedkłada się Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d) i muszą one spełniać warunki określone w pkt 23.

ZAŁĄCZNIK III

Plan kontroli wyrywkowych dotyczący ważenia mrożonych produktów rybołówstwa

Ten plan kontroli wyrywkowych określa minimalne warunki dotyczące ważenia następujących produktów rybołówstwa, zgodnie z odstępstwem zatwierdzonym na mocy art. 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009:

a) mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych i połowów dennych, które wyładowuje się posortowane na standardowych paletach; oraz

b) mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych o małej masie indywidualnej, uzyskanych z połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą, które wyładowuje się bez sortowania.

A. **Przepisy ogólne**

1. Odstępstwo dotyczące ważenia na podstawie art. 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podlega warunkom określonym w niniejszym załączniku oraz innym przepisom określonym w art. 3–8 niniejszego rozporządzenia.

2. Niniejszy załącznik stosuje się do mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych i połowów dennych, które to produkty wyładowuje się na standardowych paletach, pod warunkiem że:

   a) szacunkowa całkowita liczba takich palet została podana przez kapitana do wiadomości właściwych organów państwa członkowskiego wyładunku przed rozpoczęciem wyładunku; oraz

   b) państwa członkowskie ważenia posiadają i wdrażają procedury zapewniające dokładne liczenie i identyfikację wszystkich wyładowanych i składowanych standardowych palet, co umożliwia śledzenie każdej palety do czasu pierwszej sprzedaży.

3. Niniejszy załącznik stosuje się do części mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych o indywidualnie określanej masie, uzyskiwanych z połowów tuńczyka tropikalnego okrężnicą, które to produkty wyładowuje się bez sortowania, nieprzekraczających progu zgłoszonego Komisji i uzgodnionego z nią, pod warunkiem że wszystkie ilości nieprzekraczające obowiązującego progu są wydzielone z pozostałej części połowu, ważone i przechowywane oddzielnie od innych produktów rybołówstwa, w tym mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych, które to produkty rybołówstwa przekraczają obowiązujący próg, do czasu pierwszej sprzedaży.

B. **Procedury mające zastosowanie do mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów małych gatunków pelagicznych i połowów dennych, które to produkty wyładowuje się na standardowych paletach**

4. Upoważnieni operatorzy ważenia zapewniają, aby wszystkie wyładowane mrożone produkty rybołówstwa kwalifikujące się do kontroli wyrywkowej na podstawie niniejszego załącznika przechodziły przez jeden wyznaczony punkt, w którym wszystkie palety liczy się i rejestruje za pomocą automatycznych mechanizmów.

5. W celu określenia średniej masy standardowych palet, w podziale na gatunki, palety do kontroli wyrywkowej pobierane są indywidualnie i w regularnych odstępach czasu przez cały czas wyładunku, od rozpoczęcia do zakończenia, przez upoważnionego operatora ważenia, z wykorzystaniem schematów liczebności próby, o których mowa w pkt 7 i 8. Każda kontrola wyrywkowa obejmuje co najmniej następujące etapy:

   a) dobór standardowych palet do kontroli wyrywkowej dla każdego gatunku, z wykorzystaniem schematu liczebności próby, o którym mowa powyżej;

   b) ważenie całkowitej liczby standardowych palet objętych kontrolą wyrywkową przy wyładunku;

   c) obliczenie masy brutto każdej standardowej palety objętej kontrolą wyrywkową;

   d) obliczenie masy netto każdej standardowej palety objętej kontrolą wyrywkową, które odbywa się przez odjęcie odpowiedniej tary, ustalonej zgodnie z pkt 10–12, od masy brutto, o której mowa w lit. c). Oznakowanie wskazuje masę netto każdej standardowej palety objętej kontrolą wyrywkową;

   e) obliczenie średniej masy netto standardowych palet dla każdego gatunku polegające na podzieleniu skumulowanej masy netto wszystkich palet objętych kontrolą wyrywkową zgodnie z lit. d) przez liczbę palet objętych kontrolą wyrywkową dla tego samego gatunku; oraz

f) obliczenie całkowitej masy netto wszystkich mrożonych produktów rybołówstwa wyładowanych na standardowych paletach polegające na pomnożeniu średniej masy netto zgodnie z lit. e) przez liczbę odpowiednich palet wyładowanych dla każdego gatunku.

6. Odpowiednią liczbę palet objętych kontrolą wyrywkową ustala upoważniony operator ważenia odpowiednio do wyładowanych ilości, na podstawie schematu reprezentatywnej liczebności próby zgodnie z pkt 7 i 8.

7. W przypadku standardowych palet, na których znajdują się małe gatunki pelagiczne, minimalna liczebność próby opiera się na liczbie wyładowanych standardowych palet, zgodnie z następującym schematem:

Liczba standardowych palet	Liczebność próby: liczba standardowych palet objętych kontrolą wyrywkową, w podziale na gatunki		
	INNE PELAGICZNE	JAX	ARG
50 lub mniej	19	23	21
51–75	22	26	24
76–100	24	29	26
101–200	27	34	29
201–250	28	35	30
251–500	29	37	32
501–750	30	38	33
751–1000	30	39	33
1001–1500	30	39	34
1501–3000	31	40	34
3001–6000	31	40	34
Każde dodatkowe lub częściowe +1000	+ 2	+ 2	+ 2

8. W przypadku standardowych palet, na których znajdują się gatunki denne, minimalna liczebność próby opiera się na liczbie standardowych palet z każdym gatunkiem wyładowanych zgodnie z poniższym schematem, przy czym zmienność masy palet w stosunku do średniej obliczonej masy palet nie przekracza 5 %:

Liczba standardowych palet	Liczebność próby (standardowe palety) dla produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dennych, zmienność: 5 %
50 lub mniej	16
51–75	18
76–100	20
101–200	22
201–250	22
251–500	23
501–750	23
751–1000	23
1001–1500	24
1501–3000	24
3001–6000	24
Każde dodatkowe lub częściowe +1000	+ 2

9. Państwa członkowskie wprowadzają i wdrażają środki zapewniające prawidłowe ważenie i rejestrację palet objętych kontrolą wyrywkową przez upoważnionych operatorów ważenia oraz monitorowanie liczby i lokalizacji standardowych palet. W ramach takich środków wymaga się co najmniej, aby wszystkie standardowe palety objęte kontrolą wyrywkową były przechowywane oddzielnie od pozostałych standardowych palet w obszarze wyznaczonym w sposób umożliwiający łatwą identyfikację aż do zakończenia ważenia, chyba że właściwe organy państwa członkowskiego zezwolą na inne postępowanie w odniesieniu do wyładunków poddawanych inspekcji. Ewentualnie, w przypadku gdy istnieje system zarządzania składowaniem zapewniający identyfikację i lokalizację wszystkich standardowych palet oraz w przypadku gdy palety wybrane do ważenia wyrywkowego są natychmiast dostępne na żądanie właściwego organu państwa członkowskiego wyładunku, nie wymaga się wyznaczania obszaru umożliwiającego łatwą identyfikację.

Odliczenie tary

10. Tarę standardowej palety oblicza się jako sumę tar wszystkich standardowych skrzyń znajdujących się na palecie (tj. tarę jednej standardowej skrzyni pomnożoną przez liczbę skrzyń na palecie), do której dodaje się podaną przez producenta tarę samej pustej lub suchej palety. Tara standardowej skrzyni obejmuje masę opakowania producenta. Lód i wodę można odliczać wyłącznie z zastrzeżeniem pkt 12.

11. W przypadku gdy nie są dostępne informacje na temat podanej przez producenta tary opakowania lub palety, w celu określenia tary stosuje się następującą procedurę:

a) dla każdej standardowej palety waży się próby z 10 standardowych skrzyń w celu określenia średniej masy opakowania. Próby dobiera się z różnych standardowych palet. Wszystkie opakowania wykorzystane w tym pomiarze muszą być nieuszkodzone i suche;

b) oblicza się średnią tarę opakowania, dzieląc masę całkowitą z 10 próbek przez 10; oraz

c) aby określić średnią tarę standardowej palety, waży się pojedynczo 10 wybranych losowo nieuszkodzonych, suchych palet. Średnią tarę oblicza się, dzieląc masę całkowitą przez 10.

12. W przypadku mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów gatunków pelagicznych, które to produkty wyładowuje się na standardowych paletach, tara opakowania (włącznie z lodem), jaką należy zastosować w odniesieniu do standardowej skrzyni, wynosi 1 kg.

C. **Procedury mające zastosowanie do mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych o małej masie indywidualnej, które to produkty wyładowuje się bez sortowania**

13. Próby pobierane są indywidualnie i w regularnych odstępach czasowych przez cały czas wyładunku, od rozpoczęcia do zakończenia, przez upoważnionego operatora ważenia, z wykorzystaniem schematu reprezentatywnej wielkości próby, który opiera się co najmniej na metodyce uzgodnionej z Komisją.

14. Każda kontrola wyrywkowa obejmuje co najmniej następujące etapy:

a) określenie całkowitej masy nieposortowanych mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych, która to masa nie przekracza obowiązującego progu;

b) określenie, zgodnie z pkt 13, średniego odsetka mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych, który to odsetek nie przekracza obowiązującego progu;

c) zastosowanie całkowitej masy nieposortowanych produktów rybołówstwa określonej w lit. a) do średniego odsetka określonego w lit. b) w celu obliczenia ilości każdego gatunku;

d) określenie całkowitej wyładowanej masy każdego gatunku mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych przez dodanie ilości określonych w lit. c) do ilości mrożonych produktów rybołówstwa pochodzących z połowów dużych gatunków pelagicznych przekraczających obowiązujący próg.

15. Państwa członkowskie ustanawiają i wdrażają środki zapewniające prawidłowe ważenie i rejestrację prób przez upoważnionych operatorów ważenia. W ramach takich środków wymaga się co najmniej, aby każda próba była możliwa do zidentyfikowania, oznakowana i przechowywana oddzielnie od pozostałych produktów rybołówstwa przez co najmniej dwie godziny po pobraniu prób i do końca wyładunku.

D. **Środki mające na celu zapewnienie zgodności**

16. Państwa członkowskie skutecznie monitorują zgodność z warunkami określonymi w niniejszym załączniku na wszystkich etapach procesu kontroli wyrywkowej i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszeń tych przepisów, oraz osoby prawne, które ponoszą odpowiedzialność za te naruszenia, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom oraz innym środkom egzekwowania prawa, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

17. Procedury, o których mowa w sekcjach B i C, przeprowadza się pod warunkiem spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:
    a) obecni są urzędnicy;
    b) wykorzystuje się wagi najazdowe, które w całości lub częściowo są własnością publiczną lub są eksploatowane przez podmioty publiczne oraz podlegają specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości, aby wykluczyć wszelkie bezpośrednie lub pośrednie konflikty interesów, które mogą mieć wpływ na bezstronne wykonywanie zadań;
    c) przeprowadzają je niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia spełniające minimalne warunki określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1474, podlegające specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości;
    d) z zastrzeżeniem alternatywnych środków kontroli wnioskowanych na podstawie pkt 19, opartych na zarządzaniu ryzykiem i zapewniających zgodność z sekcjami B i C, takich jak użycie systemu zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej (CCTV) lub wykorzystującego równoważną technologię. Środki te zgłasza się Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d).

18. W przypadku użycia systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej, zgodnie z pkt 17 lit. d), właściwe organy państwa członkowskiego ważenia:
    a) dokonują przeglądu swoich instalacji w celu zapewnienia skuteczności takich systemów pod względem monitorowania działań związanych z ważeniem, kontrolą wyrywkową i rejestracją połowów;
    b) mają dostęp do nagrań; oraz
    c) dokonują przeglądu minimalnej liczby nagrań z telewizji przemysłowej w ramach środków w zakresie kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 8.

E. **Warunki alternatywne**

19. Państwa członkowskie mogą wnioskować o warunki alternatywne w stosunku do warunków określonych w pkt 4, 7, 8, 13, 14, 15 i 17 niniejszego załącznika, pod warunkiem że takie warunki alternatywne:
    a) dotyczą szczególnych sytuacji związanych:
        (i) ze statkami łowczymi o długości całkowitej poniżej 12 metrów;
        (ii) z małymi ilościami wyładowanymi, ważonymi lub przewożonymi;
        (iii) z wynikami niezależnych badań naukowych lub ustaleniami organów uznanych na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym;
        (iv) z uśrednioną między skrzyniami masą produktów rybołówstwa wyładowanych w standardowych skrzyniach;
        (v) ze stanem przetworzenia produktów rybołówstwa;
        (vi) z produktami rybołówstwa nieobjętymi kwotami lub rodzajami rybołówstwa specyficznymi dla państw członkowskich;
        (vii) z upoważnionymi operatorami ważenia; lub
        (viii) wykorzystaniem nowych technologii; oraz
    b) zapewniają taki sam lub wyższy poziom dokładności wyników ważenia i rejestracji połowów.

ZAŁĄCZNIK IV

Plan kontroli wyrywkowych dotyczący produktów rybołówstwa ważonych na pokładzie

Ten plan kontroli wyrywkowych określa minimalne warunki dotyczące ważenia na pokładzie posortowanych produktów rybołówstwa, zgodnie z odstępstwem zatwierdzonym na mocy art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

A. **Przepisy ogólne**

1. Odstępstwo dotyczące ważenia na pokładzie przyznawane na mocy art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podlega warunkom określonym w niniejszym załączniku oraz przepisom określonym w art. 3–8 niniejszego rozporządzenia i ma zastosowanie wyłącznie do statków łowczych, które uzyskały wyraźne upoważnienie w tym zakresie ze strony właściwych organów państwa członkowskiego bandery.

2. Upoważnieni operatorzy ważenia przechowują wszystkie ważone na pokładzie produkty rybołówstwa w skrzyniach zawierających jeden gatunek o tej samej postaci, przy czym ryby te pochodzą z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego.

3. Skrzynie, o których mowa w pkt 2, są oznakowane w taki sposób, aby potwierdzić, że zważono je na pokładzie do celów niniejszego załącznika.

4. Oznakowania, o których mowa w pkt 3, muszą być wykonane z trwałego materiału, trwale przymocowanego do skrzyni i nie mogą być usuwane, zamazane, zmieniane, nieczytelne, zasłaniane ani ukrywane podczas odpowiedniej obsługi, przewozu i inspekcji ani do czasu zakończenia wyładunku. Oznakowania te zawierają co najmniej:

   a) nazwę statku łowczego, jeżeli jest dostępna;

   b) numer CFR lub, jeżeli nie ma zastosowania, numer IMO lub inny niepowtarzalny identyfikator statku rybackiego, z którego pochodzi zważona ilość;

   c) kod alfa-3 FAO każdego zważonego gatunku; oraz

   d) ilości każdego gatunku w kilogramach produktu zważonego zgodnie z art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, w podziale na postać produktu i odpowiedni obszar geograficzny.

5. Kapitanowie unijnych statków łowczych upoważnionych do ważenia na pokładzie rejestrują w dzienniku połowowym wszystkie ilości zważone na pokładzie, tak aby umożliwić ich wyraźne odróżnienie od innych zarejestrowanych ilości, i przekazują te informacje właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

6. Państwo członkowskie wyładunku może wymagać, aby wszelkie ilości produktów rybołówstwa ważone na pokładzie ważono ponownie przy wyładunku oraz aby wyniki wykorzystywano do celów art. 60 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

B. **Procedury**

7. Właściwe organy państwa członkowskiego wyładunku zapewniają, aby co roku inspekcji poddawano co najmniej 5 % wszystkich wyładunków połowów ważonych na pokładzie.

8. Podczas inspekcji dokładność ważenia na pokładzie sprawdza się przez ponowne ważenie próby skrzyń w obecności urzędników. Wielkość próby poddawanej ponownemu ważeniu zależy od całkowitej liczby skrzyń zważonych na pokładzie zgodnie ze schematem, o którym mowa w pkt 12.

9. Wyniki ponownego ważenia poszczególnych skrzyń porównuje się z masą zarejestrowaną na oznakowaniu każdej skrzyni objętej kontrolą wyrywkową. Maksymalna dopuszczalna różnica między masą wskazaną na oznakowaniu a zweryfikowaną wartością po ponownym ważeniu wynosi 5 % dla każdej skrzyni objętej kontrolą wyrywkową, lub, ewentualnie, 5 % obliczone jako średnia zmienność dla wszystkich skrzyń objętych kontrolą wyrywkową.

10. W przypadku gdy dokładność ważenia na pokładzie weryfikuje się zgodnie z pkt 8, urzędnicy określają wyładowane ilości każdego gatunku, w podziale na postać i odpowiedni obszar geograficzny, na podstawie całkowitych danych liczbowych zarejestrowanych na oznakowaniach wszystkich skrzyń z produktami rybołówstwa zważonymi na pokładzie.

11. W przypadku przekroczenia dozwolonego odchylenia o 5 % określonego w pkt 9 lub stwierdzenia rozbieżności w informacjach, o których mowa w pkt 6, cały połów waży się w obecności urzędników zgodnie z art. 60 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a wyniki wykorzystuje się do celów art. 60 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia.

12. Próba skrzyń, o której mowa w pkt 8, opiera się co najmniej na następującym schemacie:

Łączna liczba skrzyń	Liczebność próby [liczba skrzyń ważonych w ramach próby]
10 lub mniej	Wszystkie
11–20	11
21–30	14
31–40	15
41–50	16
51–60	17
61–70	18
71–80	19
81–90	19
91–100	20
101–150	21
Każde dodatkowe 100 skrzyń	+ 2

13. Na zasadzie odstępstwa od pkt 7–12 podczas inspekcji, w przypadku gdy produkty rybołówstwa waży się na pokładzie i wyładowuje w standardowych skrzyniach, w celu określenia masy wyładowanych produktów rybołówstwa urzędnicy państwa członkowskiego ważenia mogą zastosować metodę kontroli wyrywkowej określoną w załączniku II część B ppkt (iii).

C. **Środki zapewniające zgodność z przepisami**

14. Państwa członkowskie skutecznie monitorują zgodność z warunkami określonymi w niniejszym załączniku i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszeń tych przepisów, oraz osoby prawne, które ponoszą odpowiedzialność za te naruszenia, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom oraz innym środkom egzekwowania prawa, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.w tym, w stosownych przypadkach, tymczasowemu zawieszeniu lub trwałemu cofnięciu zezwolenia na ważenie na pokładzie.

D. **Warunki alternatywne**

15. Państwa członkowskie mogą wnioskować o warunki alternatywne w stosunku do warunków określonych w pkt 7, 9, 11 i 12 niniejszego załącznika, pod warunkiem że takie warunki alternatywne:

a) dotyczą szczególnych sytuacji związanych:

(i) ze statkami łowczymi o długości całkowitej poniżej 12 metrów;

(ii) z małymi ilościami wyładowanymi, ważonymi lub przewożonymi;

(iii) z wynikami niezależnych badań naukowych lub ustaleniami organów uznanych na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym;

(iv) z uśrednioną między skrzyniami masą produktów rybołówstwa wyładowanych w standardowych skrzyniach;

(v) ze stanem przetworzenia produktów rybołówstwa;

(vi) z produktami rybołówstwa nieobjętymi kwotami lub rodzajami rybołówstwa specyficznymi dla państw członkowskich;

(vii) z upoważnionymi operatorami ważenia; lub

(viii) z wykorzystaniem nowych technologii; oraz

b) zapewniają taki sam lub wyższy poziom dokładności wyników ważenia i rejestracji połowów.

ZAŁĄCZNIK V

Plan kontroli dotyczący ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu na terytorium państwa członkowskiego, w którym miał miejsce wyładunek

Ten plan kontroli określa minimalne warunki ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu w obrębie państwa członkowskiego wyładunku, zgodnie z odstępstwem zatwierdzonym na mocy art. 60 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

A. **Przepisy ogólne**

1. Niniejszy załącznik stosuje się wyłącznie do produktów rybołówstwa, które, po przewiezieniu, są ważone na zatwierdzonych i zarejestrowanych wagach najazdowych, zgodnie z minimalnymi wymogami określonymi w sekcji E niniejszego załącznika.

2. Państwo członkowskie wyładunku zapewnia, aby jednostki transportowe przewożące produkty rybołówstwa objęte odstępstwem określonym w art. 60 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 były łatwe do zidentyfikowania podczas całego przewozu, od miejsca załadunku do miejsca przeznaczenia przesyłki (przesyłek), w stosownych przypadkach do celów kontroli.

3. Odstępstwo dotyczące ważenia na podstawie art. 60 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podlega warunkom określonym w niniejszym załączniku oraz innym przepisom określonym w art. 3–8 niniejszego rozporządzenia.

4. Wszystkie produkty rybołówstwa przewożone w jednostce transportowej w celu ważenia po przewozie docierają w całości do jednego docelowego miejsca ważenia. W drodze odstępstwa, w przypadku gdy załadunek ryb, które nie zostały wcześniej zważone, lub rozładunek na zatwierdzone wagi najazdowe odbywa się w więcej niż jednym miejscu, przed każdym przewozem wydaje się oddzielny dokument przewozowy zawierający informacje wymienione w pkt 9 dla każdego pośredniego miejsca załadunku lub rozładunku.

5. Bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/1766 ([1]) i o ile przepisy WPRyb nie stanowią inaczej, przewoźnik plombuje jednostki transportowe przy użyciu niemożliwych do powielenia etykiet wydanych przez właściwe organy państwa członkowskiego wyładunku lub w ich imieniu, jeżeli jednostki te zostały wskazane, w ramach zarządzania ryzykiem z uwzględnieniem co najmniej elementów wymienionych w art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, jako stwarzające wysokie ryzyko niezgodności z przepisami zawartymi w niniejszym załączniku.

6. Wszystkie produkty rybołówstwa przewożone do zatwierdzonej wagi najazdowej zgodnie z niniejszym załącznikiem:

   a) można odróżnić od połowów już zważonych oraz od połowów z innych statków podczas przewozu z miejsca wyładunku do wagi najazdowej. Przewóz połowów z więcej niż jednego statku jedną jednostką transportową jest dozwolony tylko w przypadku gdy zapewniono wyraźne oddzielenie połowów z każdego statku; oraz

   b) przybywają na wagę najazdową w stanie umożliwiającym identyfikację gatunku. W przypadku nieposortowanych połowów wykorzystywanych do celów przemysłowych, gdy nie można zidentyfikować części połowów danego gatunku, część tę przydziela się do możliwej do zidentyfikowania części połowów proporcjonalnie do składu połowów.

B. **Procedury**

7. Wszystkie połowy produktów rybołówstwa objętych niniejszym załącznikiem waży się w całości po przewiezieniu do zatwierdzonej i zarejestrowanej wagi najazdowej, o której mowa w pkt 1.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1766 z dnia 27 sierpnia 2025 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 przez ustanowienie przepisów dotyczących kontroli połowów oraz nadzoru nad działalnością połowową i inspekcji działalności połowowej oraz egzekwowania i przestrzegania przepisów (Dz.U. L, 2025/1766, 12.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1766/oj).

8. Na zasadzie odstępstwa od pkt 7 przepisy dotyczące kontroli wyrywkowej określone w załączniku II część B ppkt (i) i (iii) można stosować w celu określenia składu połowu po przewiezieniu produktów rybołówstwa, które wyładowano bez sortowania, oraz masy produktów rybołówstwa w standardowych skrzyniach i standardowych pojemnikach.

C. **Dokumenty przewozowe**

9. Oprócz danych wymaganych w art. 68 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i bez uszczerbku dla art. 68 ust. 6 tego rozporządzenia dokument przewozowy zawiera następujące informacje:

   a) numery plomb transportowych, o ile są dostępne;

   b) wskazanie, że produkty rybołówstwa należy zważyć po przewiezieniu zgodnie z art. 60 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

   c) przewidywaną datę i godzinę przybycia do miejsca docelowego, o którym mowa w art. 68 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; oraz

   d) liczbę przewożonych skrzyń lub pojemników na jednostkę transportową, w podziale na gatunki, postać i odpowiedni obszar geograficzny, stosownie do przypadku.

D. **Środki zapewniające zgodność z przepisami**

10. Państwa członkowskie skutecznie monitorują zgodność z warunkami określonymi w niniejszym załączniku na wszystkich etapach procesu ważenia i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszeń tych przepisów, oraz osoby prawne, które ponoszą odpowiedzialność za te naruszenia, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom oraz innym środkom egzekwowania prawa, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

11. Procedury, o których mowa w sekcji B, przeprowadza się pod warunkiem spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

   a) obecni są urzędnicy;

   b) wykorzystuje się wagi najazdowe, które w całości lub częściowo są własnością publiczną lub są eksploatowane przez podmioty publiczne oraz podlegają specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości, aby wykluczyć wszelkie bezpośrednie lub pośrednie konflikty interesów, które mogą mieć wpływ na bezstronne wykonywanie zadań;

   c) przeprowadzają je niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia spełniające minimalne warunki określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1474, podlegające specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości;

   d) z zastrzeżeniem alternatywnych środków kontroli wnioskowanych na podstawie pkt 18, opartych na zarządzaniu ryzykiem i zapewniających zgodność z sekcją B, takich jak użycie systemu zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej (CCTV) lub wykorzystującego równoważną technologię. Środki te zgłasza się Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d) niniejszego rozporządzenia.

12. W przypadku użycia systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej, zgodnie z pkt 11 lit. d), właściwe organy państwa członkowskiego ważenia:

   a) dokonują przeglądu swoich instalacji w celu zapewnienia skuteczności takich systemów pod względem monitorowania działań związanych z ważeniem, kontrolą wyrywkową i rejestracją połowów;

   b) na żądanie uzyskują dostęp do nagrań; oraz

   c) dokonują przeglądu minimalnej liczby nagrań z telewizji przemysłowej w ramach środków w zakresie kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 8.

E. **Minimalne wymogi dotyczące wag najazdowych**

13. Wagi najazdowe:

   a) są zarejestrowane i zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich ważenia; oraz

   b) umożliwiają odróżnienie połowów z każdego statku, zapewniając jednoznaczną identyfikację wszystkich produktów rybołówstwa przed ważeniem.

14. Wagi najazdowe, które w ramach zarządzania ryzykiem z uwzględnieniem co najmniej czynników ryzyka wymienionych w art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zidentyfikowano jako stwarzające ryzyko niezgodności z przepisami zawartymi w niniejszym załączniku, podlegają fizycznej inspekcji przeprowadzanej przez właściwe organy danego państwa członkowskiego w terminie 12 miesięcy od zatwierdzenia lub, w przypadku identyfikacji ryzyka na późniejszym etapie, w terminie 12 miesięcy od daty tej identyfikacji. Inspekcja taka obejmuje co najmniej weryfikację:

    a) liczby i modeli systemów ważenia, które mają być stosowane w wadze najazdowej, oraz miejsca ich instalacji;

    b) maksymalnej dziennej wydajności ważenia w przypadku systemów ważenia z taśmą przenośnikową lub systemów ważenia partii;

    c) rysunków dotyczących przetwarzania połowu i procesu wytwarzania produktów rybołówstwa od przybycia do wagi po składowanie produktu końcowego, w tym weryfikację umiejscowienia systemów ważenia, obszarów prowadzenia kontroli wyrywkowej i sortowania oraz systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej w obszarze składowania, stosownie do przypadku;

    d) w przypadku stosowania systemów ważenia ciągłego – kopii schematów technicznych okablowania i ewentualnych połączeń;

    e) punktu kontaktowego operatora lub jego przedstawiciela podczas ważenia; oraz

    f) tego, w jaki sposób zapewnia się dostęp do wagi najazdowej, systemów ważenia, informacji o ważeniu, rejestrów oraz, w stosownych przypadkach, systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej.

15. Upoważnieni operatorzy ważenia powiadamiają właściwy organ o wszelkich zmianach w zatwierdzonych wagach najazdowych i systemach ważenia przed ich użyciem. Wag najazdowych i systemów ważenia nie można używać bez wyraźnego zezwolenia właściwych organów.

16. O ile państwo członkowskie nie ustali krótszego okresu, zatwierdzenie wydane przez właściwy organ obowiązuje przez ograniczony okres nieprzekraczający pięciu kolejnych lat.

17. Właściwy organ, o którym mowa w pkt 16, ma prawo cofnąć zatwierdzenie wagi najazdowej, jeżeli powyższe warunki nie są spełnione lub jeżeli istnieją dowody świadczące o niezadowalającym działaniu w zakresie ważenia i rejestracji połowów.

F. **Warunki alternatywne**

18. Państwa członkowskie mogą wnioskować o warunki alternatywne w stosunku do warunków określonych w pkt 4, 6, 7, 8, 11, 13 i 14 niniejszego załącznika, pod warunkiem że takie warunki alternatywne:

    a) dotyczą szczególnych sytuacji związanych:

        (i) ze statkami łowczymi o długości całkowitej poniżej 12 metrów;

        (ii) z małymi ilościami wyładowanymi, ważonymi lub przewożonymi;

        (iii) z wynikami niezależnych badań naukowych lub ustaleniami organów uznanych na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym;

        (iv) z uśrednioną między skrzyniami masą produktów rybołówstwa wyładowanych w standardowych skrzyniach;

        (v) ze stanem przetworzenia produktów rybołówstwa;

        (vi) z produktami rybołówstwa nieobjętymi kwotami lub rodzajami rybołówstwa specyficznymi dla państw członkowskich;

        (vii) z upoważnionymi operatorami ważenia; lub

        (viii) z wykorzystaniem nowych technologii; oraz

    b) zapewniają taki sam lub wyższy poziom dokładności wyników ważenia i rejestracji połowów.

ZAŁĄCZNIK VI

Wspólny program kontroli dotyczący ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu z państwa członkowskiego wyładunku do miejsca docelowego na terytorium innego państwa członkowskiego

Ten wspólny program kontroli określa minimalne warunki ważenia świeżych produktów rybołówstwa po przewiezieniu z państwa członkowskiego wyładunku do miejsca docelowego na terytorium innego państwa członkowskiego, zgodnie z odstępstwem zatwierdzonym na mocy art. 60 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

A. **Przepisy ogólne**

1. Niniejszy załącznik stosuje się wyłącznie do produktów rybołówstwa:

   a) wyładowanych przez statki rybackie, które pływają pod banderą państwa członkowskiego będącego stroną wspólnego programu kontroli i które zostały wyraźnie upoważnione przez to państwo członkowskie do ważenia połowów zgodnie z tym wspólnym programem kontroli;

   b) wyładowanych w portach wskazanych przez państwo członkowskie wyładunku do celów stosowania wspólnego programu kontroli; oraz

   c) ważonych po przewiezieniu na zatwierdzonych i zarejestrowanych wagach najazdowych, zgodnie z minimalnymi wymogami określonymi w sekcji F niniejszego załącznika.

2. Przewóz produktów rybołówstwa z miejsc wyładunku do miejsca ważenia monitorują właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Te państwa członkowskie ustanawiają i wdrażają przepisy dotyczące rejestracji przewoźników upoważnionych do przewozu produktów rybołówstwa objętych odstępstwem określonym w art. 60 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a także przepisy dotyczące jednoznacznej identyfikacji odpowiednich jednostek transportowych.

3. Odstępstwo dotyczące ważenia na podstawie art. 60 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podlega warunkom określonym w niniejszym załączniku oraz innym przepisom określonym w art. 3–8 niniejszego rozporządzenia.

4. Wszystkie produkty rybołówstwa przewożone po wyładunku w celu ważenia w innym państwie członkowskim przybywają do miejsca ważenia i po przybyciu są ważone w całości, w podziale według gatunku i postaci. W przypadku nieposortowanych produktów rybołówstwa ważonych po przewiezieniu mogą mieć jednak zastosowanie przepisy dotyczące kontroli wyrywkowej równoważne przepisom określonym w załączniku II część B ppkt (i) w celu określenia składu połowu, który ekstrapoluje się, zgodnie z wynikami ważenia zagregowanego, aby ustalić ilości każdego gatunku.

5. Wszystkie produkty rybołówstwa ważone w ramach wspólnego programu kontroli przewozi się z jednego miejsca załadunku do jednego miejsca docelowego.

6. Wszystkie produkty rybołówstwa umieszcza się na przyjmującej wadze najazdowej przez wyznaczony punkt dostępu.

7. Wszystkie jednostki transportowe są plombowane przez przewoźnika za pomocą niemożliwych do powielenia plomb. Plomby umieszcza przewoźnik w przypadku wyładunków niepoddawanych inspekcji lub w razie potrzeby urzędnik podczas wyładunków poddawanych inspekcji. We wszystkich przewozach stosuje się plomby w celu zapewnienia integralności przewożonych produktów rybołówstwa. Plomby, opatrzone niepowtarzalnymi numerami, są dostarczane przez właściwy organ któregokolwiek z państw członkowskich lub w imieniu właściwych organów, zgodnie z procedurami uzgodnionymi między państwami członkowskimi zaangażowanymi we wspólny program kontroli.

8. Wszystkie produkty rybołówstwa przewożone do zatwierdzonej wagi najazdowej zgodnie z niniejszym załącznikiem:

   a) można odróżnić od połowów już zważonych oraz od połowów z innych statków podczas przewozu z miejsca wyładunku do wagi najazdowej. Przewóz połowów z więcej niż jednego statku jedną jednostką transportową jest dozwolony tylko w przypadku gdy zapewniono wyraźne oddzielenie połowów z każdego statku; oraz

b) przybywają na wagę najazdową w stanie umożliwiającym identyfikację gatunku. W przypadku nieposortowanych połowów wykorzystywanych do celów przemysłowych, gdy nie można zidentyfikować części połowów danego gatunku, część tę przydziela się do możliwej do zidentyfikowania części połowów proporcjonalnie do składu połowów.

Dokument przewozowy

9. Oprócz danych wymaganych w art. 68 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i bez uszczerbku dla art. 68 ust. 6 tego rozporządzenia dokument przewozowy zawiera co najmniej następujące informacje:

a) numer plomby transportowej;

b) przewidywaną datę i godzinę przybycia do miejsca docelowego, o którym mowa w art. 68 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009; oraz

c) wskazanie, że produkty rybołówstwa należy zważyć po przewiezieniu zgodnie z art. 60 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

B. **Procedury**

10. Rejestr ważenia służy jako potwierdzenie, że ważenie miało miejsce. Właściwy organ w państwie członkowskim ważenia przekazuje rejestr ważenia państwu członkowskiemu wyładunku oraz państwu członkowskiemu bandery, jeżeli to nie to samo państwo.

11. Państwa członkowskie będące stronami wspólnego programu kontroli wprowadzają i wdrażają przepisy dotyczące kontroli krzyżowej wszystkich uprzednich powiadomień, dokumentów przewozowych, deklaracji wyładunkowych, rejestrów ważenia, dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia przedkładanych i wymienianych na podstawie niniejszego załącznika w celu wykrycia błędów i niespójności w danych oraz brakujących informacji.

C. **Środki zapewniające zgodność z przepisami**

12. Państwa członkowskie skutecznie monitorują zgodność z warunkami określonymi w niniejszym załączniku na wszystkich etapach, w tym ważenia, rejestracji i przewozu produktów rybołówstwa i zapewniają, aby osoby fizyczne, które dopuściły się naruszeń tych przepisów, oraz osoby prawne, które ponoszą odpowiedzialność za te naruszenia, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom oraz innym środkom egzekwowania prawa, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

13. Państwa członkowskie ustanawiają procedury wzajemnej współpracy, realizowanej w ujęciu rocznym, w celu monitorowania stosowania wspólnych programów kontroli, a także w celu zapewnienia spójności wdrażania oraz dokładnego ważenia i rejestracji produktów rybołówstwa.

14. Przewoźnicy posiadają systemy zapewniające możliwość lokalizacji jednostek transportowych od miejsca wyładunku do miejsca docelowego produktów rybołówstwa oraz przekazują urzędnikom na żądanie szczegółowe informacje na temat lokalizacji jednostek transportowych.

15. Działania, o których mowa w pkt 4, przeprowadza się pod warunkiem spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

a) obecni są urzędnicy;

b) wykorzystuje się wagi najazdowe, które w całości lub częściowo są własnością publiczną lub są eksploatowane przez podmioty publiczne oraz podlegają specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości, aby wykluczyć wszelkie bezpośrednie lub pośrednie konflikty interesów, które mogą mieć wpływ na bezstronne wykonywanie zadań;

c) przeprowadzają je niezależne podmioty trzecie dokonujące ważenia spełniające minimalne warunki określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1474, podlegające specjalnym mechanizmom w zakresie kontroli, inspekcji i przejrzystości;

d) z zastrzeżeniem alternatywnych środków kontroli wnioskowanych na podstawie pkt 23, opartych na zarządzaniu ryzykiem i zapewniających zgodność z sekcją B, takich jak użycie systemu zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej (CCTV) lub wykorzystującego równoważną technologię. Środki te zgłasza się Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d).

16. W przypadku użycia systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej, zgodnie z pkt 15 lit. d), właściwe organy państwa członkowskiego ważenia:

a) dokonują przeglądu swoich instalacji w celu zapewnienia skuteczności takich systemów pod względem monitorowania działań związanych z ważeniem, kontrolą wyrywkową i rejestracją połowów;

b) na żądanie uzyskują dostęp do nagrań; oraz

c) dokonują przeglądu minimalnej liczby nagrań z telewizji przemysłowej w ramach środków w zakresie kontroli i inspekcji, o których mowa w art. 8.

D. **Wymiana informacji**

17. Państwa członkowskie określają zasady i procedury w celu zapewnienia elektronicznej wymiany informacji niezbędnych do skutecznego wdrożenia niniejszego załącznika, w tym:

a) wykazu statków objętych wspólnym programem kontroli;

b) informacji o portach wskazanych przez państwo członkowskie wyładunku do celów stosowania wspólnego programu kontroli;

c) informacji o ilości produktów rybołówstwa, w podziale na gatunki, postać i odpowiedni obszar geograficzny, ważonych i przewożonych z portu wyładunku do miejsca docelowego;

d) informacji o zatwierdzonych i zarejestrowanych wagach najazdowych, na których waży się przewożone produkty rybołówstwa;

e) szczegółowych informacji na temat wszelkich podejrzewanych naruszeń wykrytych w zatwierdzonych i zarejestrowanych wagach najazdowych;

f) szczegółowych informacji na temat wszelkich domniemanych naruszeń popełnionych przez dowolną osobę fizyczną lub prawną w zakresie niniejszego załącznika, w tym przez kapitanów, upoważnionych operatorów ważenia i przewoźników; oraz

g) szczegółowych informacji o podejrzewanych naruszeniach związanych z przewozem produktów rybołówstwa w ramach wspólnego programu kontroli.

E. **Minimalne wymogi dotyczące wag najazdowych**

18. Wagi najazdowe:

a) są zarejestrowane i zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich ważenia zgodnie z prawem krajowym; oraz

b) umożliwiają odróżnienie połowów z każdego statku, zapewniając jednoznaczną identyfikację wszystkich produktów rybołówstwa przed ważeniem.

19. Wagi najazdowe, które w ramach zarządzania ryzykiem z uwzględnieniem co najmniej czynników ryzyka wymienionych w art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zidentyfikowano jako stwarzające ryzyko niezgodności z przepisami zawartymi w niniejszym załączniku, podlegają fizycznej inspekcji przeprowadzanej przez właściwe organy danego państwa członkowskiego w terminie 12 miesięcy od zatwierdzenia lub, w przypadku identyfikacji ryzyka na późniejszym etapie, w terminie 12 miesięcy od daty tej identyfikacji. Inspekcja taka obejmuje co najmniej weryfikację:

a) liczby i modeli systemów ważenia, które mają być stosowane w wadze najazdowej, oraz miejsca ich instalacji;

b) maksymalnej dziennej wydajności ważenia w przypadku systemów ważenia z taśmą przenośnikową lub systemów ważenia partii;

c) rysunków dotyczących przetwarzania połowu i procesu wytwarzania produktów rybołówstwa od przybycia do wagi po składowanie produktu końcowego, w tym weryfikację umiejscowienia systemów ważenia, obszarów prowadzenia kontroli wyrywkowej i sortowania oraz systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej w obszarze składowania, stosownie do przypadku;

d) w przypadku stosowania systemów ważenia ciągłego – kopii schematów technicznych okablowania i ewentualnych połączeń;

e) punktu kontaktowego operatora lub jego przedstawiciela podczas ważenia; oraz tego, w jaki sposób zapewnia się dostęp do wagi najazdowej, systemów ważenia, informacji o ważeniu, rejestrów oraz, w stosownych przypadkach, systemów zdalnego monitorowania elektronicznego z kamerami telewizji przemysłowej.

20. Upoważnieni operatorzy ważenia powiadamiają właściwy organ o wszelkich zmianach w zatwierdzonych wagach najazdowych i systemach ważenia przed ich użyciem. Wag najazdowych i systemów ważenia nie można używać bez wyraźnego zezwolenia właściwych organów.

21. O ile państwo członkowskie nie ustali krótszego okresu, zatwierdzenie wydane przez właściwy organ obowiązuje przez ograniczony okres nieprzekraczający pięciu kolejnych lat.

22. Właściwy organ, o którym mowa w pkt 21, ma prawo cofnąć zatwierdzenie wagi najazdowej, jeżeli powyższe warunki nie są spełnione lub jeżeli istnieją dowody świadczące o niezadowalającym działaniu w zakresie ważenia i rejestracji połowów.

F. **Warunki alternatywne**

23. Państwa członkowskie mogą wnioskować o warunki alternatywne w stosunku do warunków określonych w pkt 15, 18 i 19 niniejszego załącznika, pod warunkiem że takie warunki alternatywne:

a) dotyczą szczególnych sytuacji związanych:

(i) ze statkami łowczymi o długości całkowitej poniżej 12 metrów;

(ii) z małymi ilościami wyładowanymi, ważonymi lub przewożonymi;

(iii) z wynikami niezależnych badań naukowych lub ustaleniami organów uznanych na poziomie unijnym, krajowym lub międzynarodowym;

(iv) z uśrednioną między skrzyniami masą produktów rybołówstwa wyładowanych w standardowych skrzyniach;

(v) ze stanem przetworzenia produktów rybołówstwa;

(vi) z produktami rybołówstwa nieobjętymi kwotami lub rodzajami rybołówstwa specyficznymi dla państw członkowskich;

(vii) z upoważnionymi operatorami ważenia; lub

(viii) z wykorzystaniem nowych technologii; oraz

b) zapewniają taki sam lub wyższy poziom dokładności wyników ważenia i rejestracji połowów.